

A Fővárosi Ítéletábra a dr. Grósz Balázs jogtanácsos által képviselt PARA Gazdasági Tanácsadó Korlátolt Felelősségű Társaság (cím) felszámoló által képviselt **felperes neve** „f.a.” (cím) felperesnek,
alperes neve (cím) alperes ellen, ingóság kiadása iránti perében,
a Fővárosi Törvényszék 2014. november 25. napján kelt, 23.G.43.526/2014/6. számú ítélete ellen, a felperes részéről részéről benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az állam javára - külön felhívásra - 2.500.000 (Kettőmillió-ötszázezer) forint fellebbezési illetéket

Ezen végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A Fővárosi Bíróság [jelenleg Fővárosi Törvényszék] ... számú, 2011. május 13. napján kelt, 2012. február 15. napján közzétett végzésével a felperes gazdálkodó szervezet fizetéseképtelenségét megállapította és felszámolását elrendelte.

A ... számú végzésével - elektronikus úton - felszámolóként a PARA Gazdasági Tanácsadó Kft.-t jelölte ki.

A felperes (adós) gazdasági társaság felszámolási eljárást megelőzően cégnyilvántartásba bejegyzett képviselője az alperes volt.

Az alperes a Cstv. 31. §-a alapján a felszámoló részére a felszámolási eljárás kezdő időpontját megelőző fordulónappal tevékenységzáró mérleget adott át, amely a felperesi gazdálkodó szervezet vagyonaként 7.061.000 forint tárgyi eszközt, továbbá 34.548.000 forint immateriális javakat tüntetett fel.

A felszámoló 2013. február 25. napján kelt levelében - többek között - felszólította az alperest arra, hogy „az adós társaság tulajdonát képező immateriális javakat és tárgyi eszközöket haladéktalanul, de legkésőbb a levél kézhezvételét követő 8 munkanapon belül adja át”.

A 2013. február 26. napján postai úton az alperes részére kézbesített felszólítás nem vezetett eredményre.

Az adós gazdálkodó szervezet képviselőjében eljáró felszámoló az alperes ellen keresetet terjesztett elő az elsőfokú bíróság előtt, amelyben kérte, a bíróság kötelezze az alperest a Cstv. 31. § (1) bekezdés b) pontja alapján, hogy 15 napon belül adja át a tevékenységzáró mérlegben 02. mérlegsorban szerepeltetett tárgyév 34.548.000 értékű immateriális javakat, ennek elmaradása

esetén fizesse meg annak 34.548.000 forint ellenértékét, továbbá annak 2012. február 15. napjától a kifizetés napjáig a Ptk. 6:48. § (1) bekezdése alapján járó késedelmi kamatát. Kérte továbbá, a bíróság kötelezze az alperest a Cstv. 31. § (1) bekezdés b) pontja alapján arra, hogy 15 napon belül adja át a tevékenységzáró mérleg 04. mérlegsorán szerepeltetett 7.061.000 forint értékű tárgyi eszközt, és ennek elmaradása esetén fizesse meg annak 7.061.000 forint ellenértékét és annak 2012. február 15. napján a kifizetés napjáig a Ptk. 6:48. § (1) bekezdése alapján járó késedelmi kamatát.

Az elsőfokú bíróság a 2. sorszámú végzésében felhívta a felperest arra, hogy 8 napon belül a keresetlevélben megjelölt 7.061 E forint tárgyi eszközt és 34.548 E forint immateriális javakat beazonosításra alkalmas módon tételesen sorolja fel, a vagyon, ingóságok, ingatlan, követelés „mibenlétét konkretizálja”.

A felperes 3. sorszámon érkezett beadványában hiánypótlást teljesített, ennek keretében arról nyilatkozott, hogy a 7.061 E forint tárgyi eszköz: termelő gépek, berendezések, szerszámok (a főkönyvi kivonatban 131. számlaosztályon nyilvántartva) és IBM szerverek ... (a főkönyvi kivonatban 133. számlaosztályon nyilvántartva); 34.548 E forint immateriális javak: szoftverfejlesztés ... (a főkönyvi kivonatban 114. számlaosztályon nyilvántartva). Nyilatkozott még, hogy az alperes által átadott hiányos iratanyagra és a volt képviselő által a felszámolónak át nem adott vagyonra tekintettel a felszámoló feljelentést tett a Btk. 404. § (1) bekezdés a) pontjában ütköző csődbűncselekmény és a Btk. 403. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző számvitel rendjének megsértése bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kelet-budapesti Adóigazgatósága Közép-magyarországi Regionális Bűnügyi Igazgatóságánál.

Az elsőfokú bíróság 2014. november 25. napján tárgyalást tartott.

A tárgyaláson az alperes megjelent. Bírói tájékoztatást követően arról nyilatkozott, hogy pártfogó ügyvéd kirendelése iránti kérelmét nem tartja fenn, amennyiben a bíróság a tárgyalást nem halasztja el.

Nyilatkozott arról, tudomásul veszi annak tényét, hogy jogi képviselet nélkül eljárva jognyilatkozata (mely a kereset elutasítására irányult) a bírósági eljárás során nem vehető figyelembe.

Az elsőfokú bíróság 23.G.43.526/2014/6. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította, egyben kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az állam javára, külön felhívásra 1.500.000 forint eljárási illetéket.

Rögzítette, hogy mindkét fél viseli a saját költségét.

Határozatában a felperes keresetét, illetőleg hiánypótlásra felhívó végzésére benyújtott beadványát ismertette, továbbá a Pp. 73/A. § (1) és Pp. 73/B. § (1) bekezdéseinek értelmezésével azt is rögzítette, hogy az alperes érdemi védekezést nem terjesztett elő.

A felperes keresetét a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján találta alaptalannak.

A keresetlevéllel összefüggésben rögzítette, hogy az a Pp. 121. §-ában írtaknak megfelelt. A kiegészített keresettel összefüggésben megállapította, hogy az a kiadni kért ingóságokra vonatkozóan semmilyen konkrét adatot, beazonosításhoz szükséges információt nem tartalmazott, eljárást megindító beadványának hiányosságait a felperes bírósági felhívás ellenére sem pótolta, így a keresetet ezért találta (érdemben) elutasítandónak.

A pervesztes felperest kötelezte a feljegyzett eljárási illeték utólagos lerovására.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben indítványozta, hogy az ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és kötelezze az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 41.609.000 forintot és annak 2012. február 15. napjától a kifizetés napjáig a Ptk. 6:48. § (1) bekezdése alapján járó késedelmi kamatát, továbbá marasztalja a per költségeiben.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság kizárólag az ingóságok kiadására irányuló elsődleges kereseti kérelem körében döntött, ugyanakkor nem bírálta el a pénzgyenérték megfizetésére irányuló

(másodlagos) keresetet.

A törvényszék elmulasztotta a bírósági meghagyás kibocsátását, annak ellenére, hogy annak törvényben rögzített feltételei fennálltak.

Kifejtett álláspontja szerint a kiadni kért ingóságokat kellő mértékben és konkrétan megjelölte akként, hogy azok kiadására kötelezhető volt az alperes.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság helytállóan döntött, határozatának indokolását a Fővárosi Ítéltábla az alábbiak szerint módosítja.

A Pp. 121. § (1) bekezdése szerint a pert keresetlevéllel kell megindítani; a keresetlevélben fel kell tüntetni: az eljáró bíróságot [a) pont]; a feleknek, valamint a felek képviselőinek nevét, lakóhelyét és perbeli állását [b) pont]; az érvényesíteni kívánt jogot, az annak alapjául szolgáló tényeknek és azok bizonyítékainak előadásával [c) pont]; azokat az adatokat, amelyekből a bíróság hatásköre és illetékessége megállapítható [d) pont]; a bíróság döntésére irányuló határozott kérelmet (kereseti kérelem) [e) pont].

A 121. § (2) bekezdése értelmében a keresetlevélhez csatolni kell azt az okiratot, illetve annak másolatát (kivonatát), amelynek tartalmára a felperes bizonyítékként hivatkozik, vagy amely a bíróság hatáskörének és illetékességének megállapításához, valamint, amely a hivatalból figyelembe veendő egyéb körülményeknek az igazolásához szükséges, kivéve, ha az adatokat személyi igazolvánnyal is lehet igazolni; erre a keresetlevélben utalni kell.

A felperes keresetlevele nem felelt meg a Pp. 121. § (1) bekezdés c) és e) pontjainak.

Az elsőfokú bíróság helyesen észlelte azt, hogy az elsődleges (ingó kiadására irányuló) keresetek a bíróság 2. sorszámú hiánypótlásra felhívó végzése ellenére nem határozottak és konkrétak, hiszen a kiadni kért ingóságok a kiegészített keresetlevél tartalma alapján nem azonosíthatóak.

Marasztaló határozat nem hozható az ügyben, hiszen az ítélet - beazonosíthatóság hiányában - nem lenne végrehajtható.

Az elsőfokú bíróság az idézetek szerint tévesen állapította meg, hogy a felperes keresetlevele magában foglalta a Pp. 121. § (1) bekezdésében írt kötelező tartalmi elemeket.

Ezt követően az elsőfokú bíróság - tévesen - nem alkalmazta a Pp. 124. § (2) bekezdését, ugyanis ezen jogszabályhely alapján - amennyiben a kiadni kért ingóságokat a keresetlevél nem tartalmazza teljes körűen - hiánypótlási felhívás kiadását mellőzve, idézés kibocsátása nélkül kellett volna elutasítani a felperes keresetlevelét a Pp. 124. § (2) bekezdés a) pontja alapján.

Nem volt akadálya azonban annak, hogy a tárgyalásra kitűzött ügyben határozott kereseti kérelem hiányában az elsőfokú bíróság érdemben utasítsa el a keresetet.

Az elsőfokú bíróságnak a per megszüntetésére már nem volt módja, ugyanis a Pp. 157. § a) pontja erre nem ad lehetőséget.

Az ítéltábla a felperes fellebbezésével összefüggésben rámutat az alábbiakra:

A felperes a keresetlevelében indítványozta - a törvényi feltételek fennállta esetén - a Pp. 136. § (2) bekezdésre utalással bírósági meghagyás kibocsátását.

Bírósági meghagyás is csak abban az esetben bocsátható ki, ha a tárgyalás kitűzése szabályszerűen történt, azaz a keresetlevél a Pp. 121. §-ában írt kötelező tartalmi elemeket magában foglalja.

A pénzegyenérték megfizetésére irányuló másodlagos kereset sem bírálható el határozott, a tételek

pontos felsorolását tartalmazó elsődleges kereset hiányában, ugyanis a pénzegyenérték összege ennek hiányában nem állapítható meg.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperesnek a jelen eljárásban költsége nem merült fel, ezért e tárgyban dönteni nem kellett. A felperes az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt, az illetékekről szóló, 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. § (1) bekezdése szerinti fellebbezési illetéket a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az államnak megfizetni.

Budapest, 2015. július 8.

Pálné dr. Mikola Júlia s.k.
a tanács elnöke

dr. Vuleta Csaba s.k., Gáspár Mónika s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:
(Szénási Rita)